

[Økonomi- og budgetministeren.]

at foreligge, vil man opdage, at de ser noget anderledes ud end det, man tidligere har ment at kunne fortælle os. Så jeg ville vise en vis tilbageholdenhed. Men de tal kommer til at foreligge, når vi skal have tredje behandling af finanslovsforslaget, og jeg synes i og for sig, det er rimeligst, at vi udskyder drøftelsen af det generelle til denne tredje behandling.

Men det, jeg vendte mig imod, var, at man ligesom ville forudskikke — og det lå både i hr. Simonsens og i hr. Valbaks bemærkninger — at regeringen havde gjort klogt og rigtigt i ikke at komme med de forskellige forslag, vi er kommet med, siden vi tiltrådte, på udgiftkrævende områder som optakt til en bestræbelse på at få bedre hold på finanspolitikken, end det er lykkedes tidligere. Der skal jeg kun gentage, og jeg vil også gerne sige det til hr. Valbak, at når man kan tale om at genoprette den sociale balance, så hænger det sammen med, at sygedagpengene jo i forhold til den regulering, man har haft på arbejdsløhedsområdet, er sakket agterud, og jeg kan da vanskeligt forestille mig, at der her i salen skulle være nogen, der alvorligt mener, det vil være rigtigt, at vi har lavere dagpenge, når man er syg, end når man bliver arbejdsløs. Jeg kan ikke rigtig tænke mig, at nogen skulle kunne have den sociale tankegang, at det, at man rammes af sygdom, skal medføre en ringere økonomisk og social stilling end det, at man rammes af arbejdsløshed.

Men jeg vil gerne sige til hr. Valbak, at den sociale balance og i den henseende en række af de udgifter, som den nuværende regering har påtaget sig ansvaret for, hænger sammen med, at vi ikke har villet acceptere den uheldige sociale balance, der ligger i, at vi har fået en større ledighed. Derfor er en række af de udgifter, som man nu begynder at fortælle viser en frygtelig letsindighed, sammenhængende med, at vi skal have beskæftigelsen ordnet. Vi kan ikke bygge et samfund på en beskæftigelse af den størrelsesorden, man var endt med under den tidligere regering. Jeg ved udmærket godt, at det er vanskeligt at finde balancen mellem beskæftigelsen og betalingsbalancen, men jeg tror, det er muligt, og vi har altså ikke villet tage ansvaret for, at man startede bestræbelserne med at opretholde den ledig-

hed, man var nået frem til under den tidligere regering. Derfor er det rigtigt at sige genoprette den sociale balance, når man tager det samlede vue.

Ellers skal jeg ikke gå ind i nærmere betragtninger herom nu; vi får jo lejlighed til at mødes ved næste korsvej.

Henry Christensen: Jeg skulle ikke have sagt noget til økonomi- og budgetministeren generelt om regeringens udgiftspolitik, hvis det ikke var, fordi ministeren selv havde følt sig måske lidt provokeret til at gå ind i en debat herom og et forsvar for regeringens udgiftspolitik.

Når ministeren går ind med et forsøg på et forsvar herfor, kan han ikke regne med at forblive uimodsagt fra den side, hvor vi har en opfattelse af, at regeringen er i færd med at sætte det samlede udgiftsniveau i vejret, så det er uforvarligt i relation til de krav, vi er stillet over for til Danmarks samlede økonomi. Det er det, vi er nødt til at rette en klar advarsel til økonomiministeren om.

Når økonomiministeren så vil begynde at dreje hen omkring den forrige regerings udgiftspolitik og finanspolitik osv., vil jeg gerne sige, at hvis der er nogen meget klar forskel imellem, hvad der var den tidligere regerings og den tidligere oppositions standpunkt, så var det, at den tidligere regering på en lang, lang række områder forsøgte at begrænse og gennemførte begrænsninger i de offentlige udgifter under én evindelig og almindeligvis — ja, det er måske en personlig bemærkning — ikke alt for saglig — så har jeg sagt det moderat — modstand, en meget voldsom modstand fra den daværende oppositions side. Jeg tror, at noget af det i dag er med til at give økonomiministeren nogle af de vanskeligheder, han er stillet over for, og jeg tror, han gør klogt i at tage advarslerne over for at pumpe de offentlige udgifter op netop i den nuværende situation som alvorlige og velmente. Her er der ikke spørgsmål om hensyn til regering eller parti eller noget i den retning, her er der spørgsmål om det samlede hensyn til Danmarks samlede økonomi, i sidste ende dermed også de virkelige beskæftigelsesmuligheder og de virkelige indtjeningsmuligheder i Danmark.

Ninn-Hansen: Jeg synes, at økonomi- og budgetministeren er ved at blive mere og